

Вісник

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 26. липня.

Ч. VII.

Ч. 72.

Ч. 4975. В справі нагороди за уділюванє сьв. Тайн.

Пригадує ся всему Всеч. Духовенству епархіяльному, що ухвалою провінц. Синоду львівського з р. 1891 гл. IV. 3. і гл. V. 5. забороняє ся всім ОО. душпастирям при уділюваню сьв. Тайни Покаяня в церкві, як і хорим в дому, сьв. Тайни Єлеопомазаня і полученого з ними сьв. Напутя; вимагати від вірних впрост або посередно якої небудь заплати в грошах або в датках в натурі, хочайби они основані були на яким небудь правнім титулі, або на традиції від непамятних часів, або дотичили тільки сповіди пасхальної, а то длятого, щоби они не ставали перешкодою до охотного а частого приступованя до сьв. Сповіди, або по крайної мірі не дали людям спосібности до злобного толкованя, і сю ухвалу свою приказав Синод пояснити народови в публичних науках.

Що до сьв. Тайни Хрещеня і Миропомазаня, може священник по уділеню їх принимати добровільні датки в грошах і в натурі від родини, зглядно кумів, не вільно однак душпастирови під тяжкою особистою відвічальністю вимагати заплати наперед, або ставити які небудь жаданя що до датків в натурі, або що до услуг, від виповнення яких робивби залежним уділенє сих сьв. Тайн.

Пригадуючи се Всеч. Духовенству, Еп. Ординаріят поручає Всеч. ОО. Деканам над точним захованєм сих приписів в своїх деканатах уважно чувати.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 4. червня 1918.

Ч. 73.

Ч. 4942. В справі видавання воєнного альбому.

Ц. і к. Міністерство війни поручило підчиненим собі органам зайняти ся видаванем воєнного альбома, в котрім би мало бути описане все те, що пережила наша ц. і к. Армія в часі теперішньої страшної війни.

А що Духовенство через свій безпосередний безнастанний контакт з родинами жовнірів, які служать, зглядно погибли на війні, в великій мірі може бути помічним при збираню потрібних дат і знімок, тому висше згадане Міністерство дорогою Міністерства віроісповідань і просвіти віднеслось тут, щоби всім напямі вплинути на Всч. Духовенство.

Еп. Ординаріят має повну надію, що Всч. Отці Душпастирі не відкажуть ся від згаданої помочи, коли небудь військові власти о неї попросять.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. червня 1818.

Ч. 74.

Ч. 5337. В справі набування відзнаки виданої з приводу заключеня берестейського мира.

Ц. і к. Міністерство війни, Уряд воєнної опіки, видає з приводу заключеня берестейського мира окрему офіціяльну відзнаку. Дохід узисканий з її розпродажи призначує виключно на гуманітарні ціли, а іменно для жовнірів в поли, їх родин, вдів і сиріт, як рівнож на ціли Товариства Червоного Хреста.

Кромі воєнно гуманітарних цілий має вона кождому Українцеві пригадувати сю велику хвилю, в якій наш нарід увійшов в ряди суверенних держав.

Згадана відзнака представляє Київский герб Архангела Михайла з мечем і носить напись в українській і латинській мові „Берестейський Мир 1918.“

Ціну продажи означив повисший Уряд на 1 К. 20 сот. за штуку.

Еп. Консисторія має повну надію, що Всч. ОО. Душпастирі горячо попруть згадану акцію ц. і к. Уряду воєнної опіки і зі своїми вірними возьмуть в ній живу участь

Замовленя і грошеві посилки належить висилати під адресою:

Галицьна Централя розпродажі офіціяльної мирової відзнани у Львові ул. Ягайлоньсна ч. 20.

В случаю замовленя разом з числом замовлень рівночасно треба присилати і готівку.

Від гр. кат. Еп. Консисторіі.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 5471. Не лише звінки захристні і уживані при служеню до Служби Божої не підлягають реквізиції, але також сьвічники, крести, кропильниці і знаряди та тарілки уживані при богослуженнях.

З покликом на тутешній розпорядок з дня 14. мая 1918 Ч. 4417. подає ся до відома Всч. Духовенства, що після розпорядку ц. к. Міністерства Краєвої оборони з дня 5. мая 1918 відд. XVII.а ч. 2994 зауділеного тут ц. к. Намісництвом з д. 4 червня 1918 ч. 81459/XI. а. виняті є від реквізиції не лише звінки захристні уживані при Службі Божій, але також сьвічники, крести, кропильниці і знаряди та тарілки уживані при богослуженнях.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 5551. Розпорядженє що до нових такс Супружих і канцелярийних та належитостей за антимінс.

З уваги на незвичайну знижку вартости корони а натомість надмірну в теперішнім часі ціну артикулів канцелярийних та праці, Епископский Ординаріат нинішнім підносить такси при уділяю розрішень від супружих перепон і такс Консистерских від рішень на вношені прошеня личні і приватні.

Такси звані „супружими“, які в правилі відсилають ся до Свят. Римского Престола а лише в незначній часті уживають ся на видатки канцелярії Консистерской, від тепер будуть слідуєчі:

При розрішеню: 1) в первм степені свояцтва бочн. лін. 30 Кор.; 2) в другім степені сродства чи свояцтва сягаючім перший і в другім рівним степені бочн. лін. 20 Кор.; 3) в другім степені сродства чи свояцтва сягаючім третій бочн. лін. 10 Кор. а 4) в всіх інших случаях 5 Кор.

На місце же такс консистерских на удержанє тутешної канцелярії дотепер уживаних по 22 сот., 1 К. 06 с. і 6 К. 30 сот. будуть побирати ся такси по 1 Кор., 5 Кор., і 15 Кор. а за видачу антимінса належитість по 15 Кор.

Примічає ся, що такси супружі після обовязуючого дотепер припису мають бути присилані рівночасно з предккладанем догичних прошень.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 5133. Знайдені церковні річи.

Гр. к. Уряд парохіяльний в Сокалі доніс ту слідує:

„В Сокалі викопано в однім огороді завинятко в яким містились: а) кубок з дарохранительниці і часть ручки, без постумента; кубок єсть правдоподібно срібний і грубо позолочений; б) кубок від чаші малого калібру без ручки і постумента — позолочений; в) суконка від дарохранительниці — з шовкової ясної матерії з вишитем букв ІХС (сама суконка знищена френзлі віпорені); г) два срібні вота а се: подвійне срібне серце з написом С. М. Родина Шевчуків 1917 і поодиноке серце з написом С. І. Др. С. Ш. 1917. — Згадані річи суть здепоновані в ц. к. Суді пов. в Сокалі.

Заразом знайдено в поли один реліквіяр в виді малої монстранції і сосудець призначений правдоподібно на напутіє — позолочений в виді домовини на катафальку; на домовині різблений трираменний крест. Сі дві річи суть здепоновані в гр. кат. Уряді парохіяльнім“.

Повисше подає ся до відома Всечесного Клиру і відповідного зарядженя, щоби можна вислідити, до котрої церкви знайдені предмети можуть належати.

Настоятель пошкодованої церкви зволить о зворот знайдених річей віднести ся до дотичного Уряду в Сокалі.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 5. червня 1918.

Ч. 5870. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 25. серпня 1918 р. виставляють ся на конкурс слідуєчі опорожнені парохії:

1. Криве ад Тісна, патрона право почиває, деканата Балигородского.
2. Рябе, наданя приватного, деканата Балигородского.
3. Терка, наданя приватного, деканата Балигородского.
4. Жужель, наданя приватного, деканата Белзкого.
5. Дубецко, наданя приватного, деканата Бірчаньского.
6. Павлокома, наданя приватного, деканата Бірчаньского.
7. Долини, наданя приватного, деканата Біцкого.
8. Ліщии, наданя приватного, деканата Біцкого.
9. Беньова, право почиває, деканата Височаньского.
10. Гусне вижне, наданя приватного, деканата Вичочаньского.
11. Росохач, наданя приватного, деканата Височаньского.
12. Грозьова, наданя приватного, деканата Добромильского.
13. Крамна наданя приватного, деканата Дукляньского.

14. Радоцина, наданя приватного, деканата Дукляньського.
15. Желдець, наданя приватного, деканата Жовківського.
16. Пили, наданя приватного, деканата Жовківського.
17. Головецько дол., наданя приватного, деканата Жукотинського.
18. Дністрик голов., право почиває, деканата Жукотинського.
19. Береги гір., наданя приватного, деканата Затварницького.
20. Устрики гор., право почиває, деканата Затварницького,
(Оо. Кандидати убігаючи ся о тую парохію зложать при канонічній інсти-
туції писемну заяву, що згодять ся на вилученє доч. Ступосяні).
21. Хміль, патрона право почиває, деканата Затварницького.
22. Михалевичі, наданя приватного, деканата Комарняньського.
23. Чорноріки, наданя приватного, деканата Коросьняньського.
24. Плазів, наданя приватного, деканата Любачівського.
25. Мокряни, наданя приватного, деканата Мокрянського.
26. Войкова, цісарського наданя, деканата Мушинського.
27. Снітниця, цісарського наданя, деканата Мушинського.
28. Валява, патрон: Преосв. Епископ. Пер., деканата Перемиско-загород.
29. Крамарівка, наданя приватного, деканата Порохницького.
30. Белзець, свобідного наданя, деканата Потелицького.
31. Улицько, наданя приватного, деканата Потелицького.
32. Блажів, наданя приватного, деканата Самбірського.
33. Волошинова, Чин св. Вас., Лаврів, деканата Старосамбірського.
34. Дашівка, право почиває, деканата Устрицького.
35. Прилбичі, наданя приватного, деканата Яворівського.
36. Яжів стар., наданя приватного, деканата Яворівського.
37. Майдан, наданя приватного, деканата Ярославського.
38. Дошно, наданя приватного, деканата Яслиського.
39. Поляни сур., наданя приватного, деканата Яслиського.
40. Прелукі, наданя приватного, деканата Яслиського.
41. Пулави, наданя приватного, деканата Яслиського.
42. Явірник, патрон: місцева громада, деканата Яслиського.
43. Ясель, наданя приватного, деканата Яслиського.
44. Смереків, наданя приватного, деканата Жовківського.
45. Улазів, наданя приватного, деканата Олещицького.
46. Пяновичі, наданя приватного, деканата Самбірського.

Прошея внесені не після приписаної форми і не заосмотрені потрібними залуч-
никами а особливо свідомством з іспиту конкурсового як і ті, котріби вплинули по дни
1. вересня 1918 р. яко безпредметові будуть звернені.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 5. липня 1918.

Ч. 5706. В справі вдів і сиріт по священниках Епархії Станиславівської.

Комісія управляюча вдовичо-сиротинського фонду епархії Станиславівської просить о порученє Всч. Урядам деканальним предложити без проволоки Всесвітл. і Високопреподобній Еписк. Консисторії в Станиславові:

- 1) викази вдів і сиріт съвященничих з епархії Станиславівської до запомоги з Вдовичо-Сиротинського Фонда управнених;
- 2) викази вдів і сиріт тоїже епархії вийшовших замуж в часі воєнним;
- 3) викази вдів і сиріт, котрі в часі від 1914 р. до тепер упокоїли ся;
- 4) метрики уродження офіціяльно (без стемпля) видані тих сиріт, епархії Станисл. котрі доси єще запомоги з Вдовичо-сиротинського Фонда не побирали.

Поручає ся всім Всч. ОО. Деканам наведені викази зібрати від підчинених собі урядів парохіяльних і їх впрост до Всесвітн. і Впр. Еписк. Консисторії Станиславівської переслати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. липня 1918.

Ч. 5868. Візванє съвящеників Архіепархії Львівської, часово поміщених в епархії Перемискій, до повороту до приналежної Епархії.

З покликом на розпорядок гр. кат. Львівського Митроп. Ординаріату Ч. 35/орд. з д. 6. червня, оголошене в Львівских Архіеп. Відомостях ч. IV. сх 918, всі священники дієцезії львівської мають найдалше до 1. вересня с. р. вернути назад на свої місця.

О сім розпорядку повідомляє ся поміщених в тутешній епархії Отців з Архіепархії Львівської з сею заміткою, що всі через них занимає посади будуть від 1. вересня с. р. приділені съвященикам нашої Епархії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 5. липня 1918.

Ч. 5939. Додаткові приписи, як поступати мають душпастирі з повернувшими вірними, що перебували в Росії.

З покликом на подані в ч. VI. Вістника (ст. 74.) загальпі норми, як поступати належить з тими, що вертають з Росії, додають ся тут слідуєчі подрібні приписи:

1. св. Тайна Хрещеня уділена православними священниками є важною.
2. Що до св. Тайн Миропомазаня, то належить все точно провірити, як єї уді-

лено. Ся св. Тайна буде важною тоді, если єї уділено по формі у нас уживаній. Если однак уділено єї таким способом як у нас мируєть ся на Всеночнім, се є. при помочи т. зв. мировника, то св. Тайна є неважною і треба єї повторити; в случаях сумнівних повторити *sub conditione*.

3. Акти уродин і хресту всіх дітей уроджених і охрещених в Росії мають бути вписані в метрики парохіяльні. В тій ціли Всч. ОО. постарають ся о потрібне в тім згляді позволене вписуваня в метрики (т. зв. іматрикуляціі) залучаючи до прошеня протоколярні зізнаня заприсяжених сьвідків і родичів дитини.

4. Що до сьвідоцтв смерти наших виселенців потрібних до другого вінчаня, то в кождім поодинокім случаю належить старатись о розрішене від предложеня такого сьвідоцтва яке може бути уділене під услівем, що о. парох на підставі протоколярного зізнаня і присяги трох, що найменше двох віродостойних сьвідків т. зв. *testes de visu*, виробить собі моральну певність о смерти даної особи. В случаях непевних, тяжких до рішеня належить удатись до властей цивільних о судове стверджене смерти.

5. Звертаєть ся увагу Всч. ОО., що а) вінчаня наших полонених і виселенців — католиків заключені межі собою в православній церкві в Росії суть **неважні**, і по повороті полонених і виселенців належить їх наново звінчати, виголосивши перед тим всі 3 оповіди, евентуально, если заходить потреба, постаравшись о звільнене від голошеня оповідей. Акт вінчаня належить, як звичайно, вписати в книгу вінчань парохії; б) вінчане тих, що перейшли на православіє і звінчали ся у православного священника, чи то місцевого російського, чи нашого відступника суть рівнож **неважні**.

Поступити належить з ними так: Відступники мають зложити публичне (що найменше при двох сьвідках) визнане католицької віри, відречись єреси, почім в св. Тайні Покаяня одержать розрішене від єреси і гріхів, а відтак поступити з ними як сказано висше під 5. а.; в) Вінчане тих, що не перейшли на православіє но задля браку свого священника, звінчали ся в добрій вірі у православного священника або навіть у священника католицького, який не був поставлений парохом тої місцевости, суть **неважні**. Поступити належить як під 5. а.; зі згляду на се, що вінчане наших полонених і виселенців католиків з невістами православними, як також вінчане наших виселенок з православними російськими в православній церкві в Росії суть в більшости случаїв після канонів католицької церкви а також після приписів австр. цивільного закона **сумнівної важности**, і що дуже часто трудно в поодинокім случаю установити важність супружества а еше більші трудности суть з іматрикуляцією тих вінчань, — належить для певности привести звінчаних до відновленя супружної згоди, узискавши наперед розрішене від перешкоди мішаного віроісповіданя та звільнене від голошеня оповідей; д) в случаю, если наші полонені або виселенці звінчались без розрішеня від перешкоди уневажняючої супружество (*imped. dirimens*) пр. кривняцтва, свояцтва, злочину, яка між ними заходила, вінчане є **неважне** і в такім случаю належить постаратись о потрібне розрішене і перевести конвалідацію супружества, поступаючи після §. 92. Інструкції (Додаток до Собора львів. з р. 1891. ст. 594.) з обовязковим виголошенем всіх трох оповідей зглядно розрішенем від голошеня.

6. Що до вінчань російських полонених православних у нас належить кромі

розрішення від перешкоди мішаного віроісповідання і захованя в тім згляді всіх правом приписаних вимог, зглядно постараня ся о власть прийняти православного до католицької церкви, — передовсім мати моральну певність, що жених охрещений є вільного стану. В разі єслиби він не міг виказати ся такими свідощтвами, що виключалиби всякий сумнів в тім згляді, належить постарати ся о звільнене від тих свідощтв, яке може бути видане під умовієм, що жених зложить торжественну присягу вільного стану в присутности двох віродостойних свідків, які єго лично знають і рівнож присягою сю обставину ствердять, — обтяжаючи в такім случаю совість о пароха що до осуду віродостойности і правдивости зізнань жениха і єго свідків. Полонений, що не є з веволі освободжений має крім того виказатись позволенем на вінчане від войскової власти, котрій підлягає.

7. На случай незвичайних трудностей в приміненю висше наведених приписів мають Всч. ОО. парохы звернутись до Еп. Ординаріату з точним представленем кожної справи.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 8. липня 1918.

Ч. 82.

Ч. 644/орд. Оповіщенє про початок канонічної візитації Епархії.

Від часу коли Ми обняли управу Нашої Епархії було все Нашим горячим бажанем близше пізнати єї стан, пізнати єї епархіян і їх духовне жите і переконати ся, о скілько зростає в ній Божя слава та ширить ся Христовий дух. Чекали Ми нетерпеливо хвилі, в котрій би могли увійти в тіснійшу лучність з Нашими вірними та Нашим священством, бо знаємо, що така лучність була і є душею кожного душпастированя. Рівнож і відвічальність вложена на Нас словами Апостола Народів: «внимайте собі і всему стаду, в немже вас Дух святий постави єпископи» (Д. А. 20, 28), не позваляє нам довше зволікати. Тому постановили Ми зачати канонічні візитації в тій певности, що вони зближать Нас до Нашого духовного стада.

Візитація епархії, се перший і найважнійший з обовязків наложених на Єпископа через канони св. Церкви, через папські постанови, через конгрегації і церковні Собори, а особливо через св. Собор Тридентийський. І не диво, бо від епархіяльних візитацій св. Церков сподіє ся укріпленя вірних в правдивій здоровій науці Христовій, берєженя добрих обичаїв, а цоправи злих, піднесеня побожности і святости житя як між народом так між священством. Візитація епархії має бути з волі св. Церкви одним з наймогучнійших середників до скріпленя в епархії Христового духа і церковної карности.

Вкінци і военні обставини, які багато лиха внесли в релігійне жите нашого народу, принагляють Нас до скорого діланя.

Тому силою Нашої порядочної Архієрейської власти оповіщаємо сим едиктом, що уповаючи сильно на Божу поміч, розпочинаємо канонічну візитацію Нашої епархії.

Памятні на слова св. Апостола Павла (І. Тім. 3. 5.), що Єпископови »подобает бити... свой дом добрі правлящу«, відбудемо в першій мірі візитацію катедральної церкви і приналежної до неї ВПреп. Капітули враз з помічним парохіяльним духовенством. Бо катедральна церков, се на першій місци дім Єпископа, а конституції єї Капітули наминають його (гл. VI, ч. 14), щоби він чував над тим, щоби катедральна церков була все взором для всіх церковей епархії, а капітульний клир і члени Капітули щоби карністю, точністю в церковних відправах, ревністю в праці над спасенем душ людских, послухом і пошаною для свого Єпископа присьвічували приміром цілому епархіяльному духовенству. До сеї візитації спонукує Нас ще й ся обставина, що не находимо слідів відбутої візитації катедральної церкви і ВПреп. Капітули від часу затвердження капітульних конституцій. Візитацію зачнемо дня 13. липня о год. 4 пополудни.

Дано в Перемишлі при катедральнім Храмі Рождества св. Йоана Хрестителя д. 3. липня 1918.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 83.

Ч. 5938. В справі доповняючої підмоги для дітей священників.

З покликом на тутешне розпоряджене з д. 23. лютого б. р. ч. 1784 (Вістник з р. 1918 ч. IV. ст. 44), поручає ся поновно Всч. Урядам декан., котрі до тепер не предложили тут виказу кондекан. священників маючих малі і незаосмотрені діти в ціли виасигнованя для них доповняючої підмоги, щоби зробили се як найскорше. Пізно предложені викази будуть причиною пізної виплати згаданої підмоги.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 8. липня 1918.

Ч. 84.

Ч. 5212. В справі збираня жертв на памятник над гробом тих, що невинно понесли смерть дня 14. вересня 1914 в Перемишлі.

З усіх народів може найбільші і найстрашнійші жертви серед теперішнього воєнного лихолітя поносив наш український нарід.

Сьвідком одної з нещасних подій, які складали ся на сю мартирольогію нашого народу, був і наш княжий город Перемишль. В вересни 1914 р. стало жертвою в сім місті невинно арештованих 46 селян і селянок, між якими була і донька одного священника нашої Епархії.

Щоби почитити память сих невинних жертв, засновала перемиска українська громада комітет, який поклав собі за задачу над їх гробом здвигнути величавий крест, якого посвячене наступить в річницю їх смерти, се є дня 14. вересня с. р.

Сей комітет відніс ся до Нас з прошенем о позволене збирати жертви на згаданий крест.

Еп. Ординаріят радо дає позволене на сю збірку і має надію, що Всч. Духовенство щиро займе ся сею справою.

Призбирані жертви належить висилати на вкл. книжочку ч. 1000 Тов. „Віра“ в Перемишли.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 9. липня 1918.

Ч. 85.

Ч. 6005. Речинець прийняття кандидатів духовного стану до семинара.

Кандидати духовного стану, що желяють бути прийняті до духовного семинара, мають до дня 31. серпня с. р. внести свої подання через дотичні уряди деканальні до Еп. Консистерії при залученю сьлїдуючих сьвідоцтв:

1. метрику уродження і хрещеня,
2. всі сьвідоцтва гімназияльні і зрілости,
3. сьвідоцтво убожества, потверджене ц. к. староством,
4. сьвідоцтво здоровля, видане ц. к. повітовим або семинарским лікарем, з потвердженням, що убігаючий ся спосібний до душпастирскої служби,
5. посьвідчене ц. к. староства, що убігаючий ся є вільний від служби військової або, що єму прислугує право увільнення від чинної служби.

На прошене дотичних убігателїв, мають Всч. Отці декани і дотичні отці парохі присилати до Еп. Консистерії прямо совісне справоздане про поведене і моральність кожного убігателя з заявою, чи достойний бути прийнятим до стану духовного.

До іспиту з головних основ сьв. віри католицької і церковного сьпіву, мають всі убігателї на I. рік богословія явити ся в Еп. Консистерії дня 6. вересня о 9. год. рано, по вислуханю сьв. Служби Божої, яка о год. 8. начнеся.

Всі прочі богослови, що покінчили 1., 2. і 3. рік наук, мають також внести через дотичні уряди деканальні прошеня о прийняте до семинара, з посьвідченням, що зложили всі іспити з дотичного року наук і з сьвідоцтвом поведеня за час фєрії шкільних. Сьвідоцтва поведеня петента мають бути переслані через уряди парохіяльні в осібній коверті впрост на руки Епископа Ординарія.

Про речинець, коли мають явити ся в духовнім семинари у Львові чи в Перемишли, подасть ся завідомлене пізнїйше.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 12. липня 1918.

Ч. 5649. Житєве обезпеченє в VIII. воєнній позичці.

Дотеперішній досвід показав, що найкориснішою формою підписки воєнної позички є **житєве обезпечене в воєнній позичці**. Полягає оно на тім, що хто хоче підписати воєнну позичку, той обезпечує ся на якусь суму в облігаціях воєнної позички. Коли наступит г. зв. „випадок обезпеченя, обезпечена сума виплачує ся не готівкою, а облігаціями воєнної позички. За те загальні умови обезпеченя такого є значно корисніші і премії значно низші. Очевидно, що обезпечувати ся повинен наш нарід тільки в одному нашім товаристві українськім „Карпатія“ а у всіх справах як і по всякі інформациї влучених з сею акцією звертати ся належить безпосередно до „Експозитури ц. к. австрійского війскового фонду вдів і сиріт в Перемишли ул. Косцюшки ч. 3 де потрібні друки і всякі поясненя отримати можна.

З покликом на туг. оголошенє з дня 4. червня 1918 ч. 5217 о підписуваню VIII. австр. воєнної позички, Еп. Ординаріят звертає на се увагу Всч. Духовенства як на догідний і корисний спосіб сповненя обовязку свого супротив держави полученого з очевидною користію для нашого національного житя.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 6024. О субскрипції VIII. австр. воєнної позички.

З покликом на оголошену вже в ч. VI. „Вістника Епархіяльного“ з с. р. відозву з дня 4. червня 1918 ч. 5217, Еписк. Ординаріят поручає Всч. Духовенству поперти сю субскрипцію як найприхильніше через льокацію майна церковного і фундаційного в тій позичці а також ужити цілого свого впливу до підпертя акції веденої в тій справі через політичні повітові власти.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 20. липня 1918.

Ч. 5898. В справі збираня кропиви.

З огляду на се, що з волокна з покриви можна вирабляти полотно, а прочі єї части містять в собі поживні складники, Еп. Консистория поручає Всч. Духовенству

впливати на нарід, щоби, подібно як попередних років, так і сего року ревно заняв ся збиранем сеї пожиточної рослини.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 6. липня 1918.

Ч. 89.

Ч. 6263. В справі служби гр. кат. душпастирів при ц. к. армії.

Ті Всч. ОО. Духовні, котрі мали би охоту прийняти службу ц. і к. Куратів при нашій армії, зволять чим скорше заяву свою в тім згляді надіслати Еписк. Консистерії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 90.

Ч. 6270. Пересторога перед паломництвом до Струпкова.

В селі Струпків коло Товмача, дівчина іменем Єлена Матійчук мала якийсь привид, тай розповіла людям, що їй обявила ся Мати Божа. Люди повірили і громадно горнули ся і ще горнуть ся до неї.

Станиславський Преосвящений Епископ до котрого диєцезії ся місцевість належить, повідомлений о сїм, в належитий спосіб сю справу роз'слідив і ствердив, що все те, о чім висше згадана дівчина голосить, є неправдиве і містить в собі забобони та нісенітницї. При чім Єлена Матійчук є так темною, що не знає навіть головних і конечних правд віри, не знає щось ясного сказати о своїй душі, вона не знає навіть, хто умер на кресті за наше спасене.

Тому що відомість про се мнине об'явлення моглаб збаламутиги і вірних Нашої Епархії, поручаємо Всч. Духовенству за сею справою бачно глядіти і в разі потреби в відповідний спосіб нарід осьвідомити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 91.

Ч. 6271. Про слідуєче число „Оповіденя“ П. Е. П.

Подає ся до загальної відомости що друге число „Оповідень“ П. Е. П. вийде Незадовго і буде окремо від Вістника Епарх. всім розіслане.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 92.

Ч. 6335. Конкурс на опорожнені посади служби церковної при Катедр. Храмі в Перемишли.

При Катедр. Храмі опорожнила ся посада одного дяка церковного, одного захристияна і двох інвалідів-дяків, до котрих то посад привязане є вільне мешканє, часть доходів з требів парохіяльних і платня в готівці а то 1) для дяка місячно по 40 К. за услуги в парохії і річно 80 К. за науку в дяківській школі фундації бл. п. Еписк. Йоана Снігурського; 2) для захристияна 30 К. місячно і 3) для двох інвалідів-дяків по 20 К. місячно.

Убігаючі ся о одну з тих посад мають свої прошеня заосмотрені в свідочтва науково-службові і морального поведеня посредством свого Уряду парохіяльного найдалше до дня 20. серпня 1918 р. до Капітули Катедральної в Перемишли внести з тою заміткою, що кандидати на посаду дяка Катедрального мають в ціли переведеня з ними іспиту зі співу і устава церковного і знаня „руки Дамаскина“ а також з хорально-нотного співу лично дня 30. серпня с. р. о год. 10. рано в будинку Капітульнім явити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 26. липня 1918.

ХРОЇКА.

Іменованя :

Ч. 2983. Всеч. о. Кузев Іван, декан Затварницький, ім. орд. серв. комісарем на деканат Затварницький.

Радниками Еп. Консистерії іменовані :

Ч. 4699. Всеч. о. Сапрун Стефан, парох в Стенятині. Всеч. о. Карпевич Іван, декан Канчуцький. Всеч. о. Ковальський Айталь, декан Комарнянський.

Дійсними деканами іменовані :

Ч. 4389. Всеч. о. Ковальський Іван на деканат Белзкий.

„ 4679. Всч. о. Менціньский Омелян на деканат Біцкий. Всч. о. Котис Омелян на деканат Дукляньский. Всч. о. Волосяньский Іван на деканат Сокальський. Всч. о. Сапрун Теодор на деканат Горожанський. Всч. о. Лев Михаїл на деканат Яворівський.

Ч. 4959. Всч. о. Чучкевич Юліян, парох в Рускім Селі, ім. П. м. деканом Бірчанським.

Ч. 5101. Всч. о. Коленьский Волод., ім. І. орд. шк. комісарем, а Всч. о. Дуркот Михаїл, парох в Волчи дільній, П. орд. шк. комісарем до шкіл народних деканата Старосільського.

Відличія крилошаньські получили:

Ч. 4700. Всч. о. Подляшецкий Петро, парох в Гладишові. Всч. о. Бахівський Димитрій, сотруд. управ. в Тустановичах. Всч. о. Телеп Михаїл, парох в Рогізні. Всч. о. Білинський Стефан, катихит гімн. в Жовкві. Всч. о. Хомяк Волод., парох в Мишлятичах. Всч. о. Кіпріян Іван, парох в Немирові. Всч. о. Гадзевич Онуфрій, курат полевий. Всч. о. Шевчик Іван, парох в Лїнинці малій. Всч. о. Олексин Василь, курат полевий. Всч. о. Заяць Йоан, парох в Смільнику. Всч. о. Мокрівський Матвій, сотруд. в Радимні.

Ч. 4987. Всч. о. Валюх Іван, парох в Ластівках.

„ 5105. „ „ Солтикевич Орест, парох в Улючи.

„ 5354. „ „ Банах Теодор, парох в Глинську.

„ 5475. „ „ Чавс Петро, курат полевий. Світ. Др. Трохимчук Михаїл, духовник семинара епарх. Всч. о. Титар Іван, парох в Ганчовій.

Ч. 4864. Всч. о. Ріпецкий Мірослав, поставлен управ. сопомочником в Мостах великих.

Ч. 5592. Всч. о. Гайдукевич Алек., получил завід. в Валяві.

Ч. 5824. Всч. о. Гаук Стефан, получил завід. в Берегах горіш.

Некрольоґія.

о. Селецкий Кирил, парох в Жужелю, уп. 28/4 1918.

„ Козаневич Інокентій, парох в Валяві, уп. 9/6 1918.

Души їх поручають ся молитвам Всч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 20. липня 1918.

Александр Зубрицький

Канцлер.

† ЙОСАФАТ

Епископ.